

„Copak?“ zeptal se.

„Nemám ponětí, co po tobě ten staroch bude chtít, ale je pod mojí ochranou,“ řekl Creighton. „Je pro mě víc než klient a nechtěl bych, aby ho v tomhle věku někdo tahal za nos. Ať už po tobě bude chtít cokoli, chci být v obraze.“

„Tahal za nos? Jestli se nepletu, tak ty jsi volal mně, Creightone. Jestli tady zatím někdo někoho tahá za nos, tak on mě. A je jedno, kolik platí.“

„Můžu tě ujistit, že takhle to není. Jediné tahání, které připadá v úvahu, je to, že se potáhneš až do Pasadeny, za což jsi ale dostal deset tisíc dolarů.“

Bosch přikývl.

„Dobře,“ odpověděl. „Budu ti věřit. Zítřka za tím starochem zajedu a zjistím, o co jde. Ale jestli se z něj stane můj klient, tak to bude jenom mezi ním a mnou. Nebudeš v obraze, pokud mi Vance výslovně neřekne, že tě mám do všeho zasvětit. Já takhle pracuju a je mi jedno, kdo je můj klient.“

Bosch zamířil ke dveřím. Když k nim došel, ještě jednou se otočil.

„A díky za ten výhled.“

Odešel a zavřel za sebou.

Po cestě ven se zastavil u stolu recepční a nechal si potvrdit parkovací lístek. Chtěl si být jistý, že těch dvacet dolarů zaplatí Creighton, stejně jako umytí auta, které si objednal k parkování.

KAPITOLA 2

Vanceovo sídlo stálo v městečku San Rafael poblíž golfového klubu Annandale. Byla to čtvrť, v níž bydleli bohatí lidé už celé generace. Místní domy a usedlosti schované za kamennými zdmi a černými železnými ploty se už několikrát předaly z otce na syna. Tohle místo představovalo ostrý kontrast k Hollywood Hills, kam se stěhovali lidé, kteří přišli rychle k penězům a nechávali stát popelnice překypující odpadky na ulici. Tady jste na nápis *Na prodej* nenarazili. Přistěhovat se sem šlo jen po známosti, nebo přes příbuzenské vztahy.

Bosch zaparkoval u chodníku asi sto metrů od brány vedoucí na pozemek Vanceovy usedlosti. Brána měla nahoře železné hroty umně vytepané do tvaru květin. Bosch chvíli zkoumal pohledem příjezdovou cestu za bránou, která se stáčela vzhůru mezi dva kopečky a pak mizela. Nikde nebylo vidět jedinou budovu, dokonce ani garáž. Všechny jistě stály skryté pohledům z cesty za zelení nebo za železem a navíc byly určitě střeženy ochrankou. Bosch však věděl, že někde za těmi kopečky v barvě dolarových bankovek čeká pětáosm-